

Олег Платонов

ТАЈНА СВЕТСКА ВЛАДА

Превод с руског:
Мирослав Ивановић

СВЕТСКА ВЛАДА ОД РЕДА ИЛУМИКАТА ДО ДРУШТВА ОКРУ ГЛОГ СТОЛА

У овом поглављу ћу размотрити делатност и састав организација светске завере које су формиране од стране вођа западне јудео-масонске цивилизације, а у циљу успостављања владавине над човечанством. Карактером и размерама својих криминалних насртаја против народа света, ове организације су по структури сродне онима у фашистичкој Немачкој, будући да претпостављају исте циљеве и задатке које је пред своје саборце постављао Хитлер. Под паролом Новог светског поретка организације светске завере успостављају (а делимично су већ успоставиле) систем тоталне контроле и владавине над човечанством. Пред очима најширег аудиторијума западног света лицемерно делују марионетски конгреси и парламенти, „слободна“ средства информисања и друге „демократске“ институције. Али, права политика се води иза њихових леђа. Као послушни актери они су само њени гласноговорници.

Да бих схватио суштину и значај организације светске завере. морао сам много година да радим на документима и материјалима и да се често срећем са људима који су на неки начин били упознати с делатношћу ових организација. Велики материјал на ову тему успео сам да сакупим за време студијских боравака у Швајцарској (1990) и САД (1995-1997).

Моје прво познанство с човеком који је имао односе са светским закулисним круговима, догодило се у Швајцарској. То је био наш сународник (назваћу га Н.) који је напустио земљу 1945. године. Н. је био технички организатор једног од састака Билдерберг групе. Пошто је већ био пензионер. причао ми је, без нарочите узнемирености, о томе у каквој су се тајности, у једном алпском хотелу окупили познати светски делатници и током два дана иза затворених врата (не пуштајући чак ни технички персонал). расправљали о некаквим проблемима. Самог Н. највише је пренеразила чињеница што о овом заседању нису извештавале ни једне новине. нити телевизија. Тада сам први пут из уста Н. чуо речи „Светска Влада“.

Експанзија западне антихришћанске цивилизације је довела до логичног успостављања структуре власти чија је богоборна суштина и отворено неги-

рање Христовог завета поништило многе резултате хришћанске културе дуге две хиљаде година. Богом дане монархије и самодржавна царства. заснована на погледу на свет Новог завета, сменила је истински сатанска власт. на чијим се таблицама декларише клањање Златном телету и заради, разврату и содомији, култу насиља и начелу да је богатима све дозвољено.

Као што је још 1909. исправно приметио енглески коментатор *Библије* Ч. И. Скоуфилд, „савремени светски поредак је заснован на принципу силе, похлепе, егоизма, амбиције и тежње ка грешним задовољствима - то је посао Сатане. и такав свет је он предлагао Христу као мито (види: Мат. 4, 1-9). Сатана је кнез садашњег светског поретка“.¹

Под плаштом такозване демократије, која се на Западу представља врхунцем државног устројства, скрива се власт Сатане, која за свој главни циљ има да људе наведе на разврат, на попуштање пред пороцима, да их претвори у робове животних страсти.

Успостављање ове власти представља озаконење, претварање у норму свих порока које *Библија* категорички осуђује:

¹ *Библи* (синодалное издание с комментарилми Ч. И. Сноуфилда), М. 19089.стр. 1495.

- клањање Златном телету, новцу, материјалном успеху (ово је основа садашње западне цивилизације);

- разврат и прељуба (многобројне заједнице с „партнерима истог пола“ постале су уобичајене);

- содомија (хомосексуализам - смртни грех који Библија осуђује - законима је одобрен у свим западним земљама);

- дивљење сили, насиљу. допуштање убистава, наслађивање сценама насиља и смрти (на овоме је заснована цела западна кинематографија).

Духовни прогрес и морални развој које је хришћанство донело свету, у савременом антихришћанском западном свету сменио је општи духовни пад и морална деградација западног човека затвореног у своја егоистичка. примитивна задовољства.

Утицај јудео-масонске цивилизације у овом веку се проширио изван граница западних земаља у Азији. Јужној Америци, Африци: обликујући нови тип поједностављеног човека, који је изгубио богатост културну хијерархију духовних вредности и уместо тога изабрао трку за материјалним богатством и комфором; живот се, као у првобитној заједници, поједноставио до искључиво биолошких граница. Лишен искреног хришћанског осећања и духовног избора, човек је добио право да уместо

тих вредности бира међу мноштвом ствари. од којих је већина сувишна и штетна за нормалну људску природу.

За владање над оваким поједностављеним типом човека образује се структура тајне закулисне власти, која је добила назив Светска Влада. Сатанистичка по својој природи, ова власт се развија полазећи од приоритета јудео-масонске цивилизације која тежи да у савременом човеку уништи остатке хришћанске свести.

Већ средином прошлог века познати јеврејски политичар Бенџамин Дизраели изговорио је мисао која је постала крилатица: „Светом не управљају они који су на сцени, већ они који су иза кулиса⁴⁴. Овај слободни зидар високог ранга знао је о чему говори, будући да се током многих година налазио у самом центру свих јудео-масонских интрига.

„Јевреји су се - писао је познати истраживач јудео-масонске конспирације Копен-албансели - осамнаест векова налазили под влашћу свог религиозног националног осећања. захваљујући чему су се одржали као народ, и ово осећање се све јаче развијало што је више било унижено и разблажено тријумфом хришћанског начела.“

„Јеврејско племе је морало да се свети хришћанским племенима за неизбрисиву мрљу Јуди-

не издаје. По свом положају оно је вечни завереник против хришћанских племена, и зато је морало међу њима да посеје оруђе вечне завере... Та тајна сила која је смислила, припремила и створила масонство, која га је раширила по целом хришћанском свету... влада данас хришћанским светом и води га ка пропасти почевши од католичких земаља, то је - Тајна Влада јеврејске нације".²

Различите варијанте Светске Владе, које су јудејске вође постављале током векова у Египту, Вавилону, Константинопољу, Шпанији, Пољској, Француској, и које су тада управљале самим Јеврејима, од XVIII века почињу да шире свој утицај и на живот хришћанских народа. Наравно, у почетку овај утицај није био нарочито јак, већ је био у форми типичне завереничке делатности, чији су се планови износили само на тајним заседањима масонских ложа.

Први покушај организованог утицаја на живот хришћанских народа остварује тајни масонски Ред илумината, који је 1776. године у Баварској формирао немачки Јеврејин Адам Вајсхаупт. За кратко време овај конспиратор је створио организацију која је у својим редовима окупила неколико хиљада људи. На тајним састацима Реда био је разрађен план освајања власти у Баварској са даљим шире-

њем утицаја Илумината на цео свет. Међутим, Баварска Влада је сазнала за замисли завереника. Вајсхаупта су отпустили из државне службе и он је побегавши у Швајцарску, наставио свој подривачки рад против света. Ред илумината је учествовао у тајној припреми Француске револуције. Преко чланова Реда Вајсхаупт је спровео кампању за дискредитацију француске краљевске породице. Захваљујући једном члану Реда - авантуристи који се представљао као гроф Каљостро - организован је исконструисани скандал са драгуљима, који је веома оборно углед краљевског пара у очима француског народа. Илуминати су били један од главних организатора рушења француске монархије, што је снажно иницирало даље светске догађаје, знатно ојачавши положај јудео-масонског утицаја.

Паралелни покушаји стварања тајне светске владе предузимају се у Енглеској од стране членика британских масонских ложа. Ту се стварају елитни масонски клубови који преузимају на себе одговорност за доношење најважнијих државних одлука и утицај на судбину читавих народа.

Џошуа Рејнолд 1764. године образује такозвани „Клуб" у који су, у различитим периодима, ушли Самјуел Џонсон, Едмунд Берк, Оливер Голдсмит, Едвард Гибон, Чарлс Фокс, Адам Смит, Џорџ Ка-

² Цит По: Селлининов А. *Евреји в Росици*, М., 1995, стр. 58.

нинг, лорд Брохем, Т. Маколи, лорд Џон Расел. лорд Келвин Гледстон, Хју Сесил. лорд Солзбери. Радјар Киплинг Балфур, лорд Роузбери Халифакс, Остин Чемберлен и други.

Године 1812. ниче још један клуб управљачке елите - „Грилон“. Састојао се од истих чланова од којих и „Клуб“, имао је истоветне предуслове за чланство, само се састајао у друго време. Његови најпознатији чланови били су Гледстон, Солзбери, Балбур, лорд Брјус, Хју Сесил, Роберт Сесил и др.³

Сесил Роудс 1877. године поставља питање ширења британске владавине на цео свет, укључујући Сједињене Америчке Државе. Тако настаје тајно „Друштво округлог стола“, које спроводи ову замисао. У њему су били, осим Роудса, многи представници елите британске империје, између осталих, и познати јеврејски политичар, један од водећих људи светског масонства. представник фамилије Ротшилда, лорд Алфред Милнер.⁴

У марту 1891. године. после Роудсове смрти, ово Друштво прелази у Милнерове руке, који њиме управља руководећи се интересима Ротшилда.

Лорд Милнер образује групу истомишљеника која је постала важан инструмент закулисног по-

³ Ouilgey C. The Anglo American Establishment From Rhodes to Cliveden N.Y. 1981, p. 30-32

⁴ Исто. стр. 33.

литичког управљања светом. „Група Милнер“ је окупљала и тако утицајне политичаре као што су били лорд Џонстон, Артур Балфур, Лионел Куртис, Леополд Емери, Валдорф Астор. У њу нису улазили само Енглези, већ и представници САД Канаде, Јужне Африке, Аустралије, Новог Зеланда, Немачке.⁵

Већина ових делатника, као и сам Милнер. били су јеврејског порекла.

Временом лорд Милнер све више јача мондијалистички карактер „Друштва округлог стола“. Спроводи се пропаганда о нужности јединствене Светске државе и формирања Светске Владе. За време Првог светског рата Друштво остварује јак утицај на политику енглеске владе и земаља Антанте.

Већ у овој етапи тајне јудејске и масонске организације почињу формирање система тоталне контроле над основним сферама делатности друштва. тежећи да замене духовне вредности хришћанства јудео-масонским представама о „животној радости“. У почетку, утицају подривачких сатанских сила светског масонства подлежу прво штампа. литература и уметност, а затим и основне политичке институције друштва. Међутим, све до почетка XX века многи планови масонских завереника су про-

⁵ Исто, стр. 311-315.

падали захваљујући постојању великих монархија - Русије, Немачке, Аустро-Угарске. Све до 1914. године ове монархије су биле залог хришћанског развоја и стабилности Европе и целог света. Испровциравши ратмеђу њима, јудео-масонски конспиратори бацили су човечанство у светску кланицу која је била почетак краја хришћанске цивилизације у Европи, а која се очувала до данас само у Русији, и то у неким њеним изолованим областима.

После Првог светског рата центар тајне јудео-масонске власти прелази у САД. Већ крајем двадесетих година у тој земљи је било више масона него у целом осталом свету. Јеврејске организације у Америци постале су веома моћне и располагале су огромним финансијским средствима.

Инфраструктура тајне власти светске завере рађа се у породичним клановима међународних јеврејских банкара који су остварили утицај на многе државе. Фактички издржавајући (кредити, бенефиције, дотације и директна корупција) знатан део управљачке државне елите Запада. „Шта може бити убедљивија илустрација фантастичне концепције светске јеврејске владе од породице Ротшилд која у свом саставу има грађане пет различитих земаља... и који тесно сарађују, у крајњој линији, с три владе чији лични конфликти нису поколебали ин-

тересе њихових државних банака! Никакава пропаганда не може да произведе симбол који би био убедљивији за политичке циљеве, од самог живота."

Ротшилди, Шифови, Варбурзи, Кунови, Лебови и још десетак међународних јеврејских банкара још су почетком XX века образовали невидљиво друштво које је својим пипцима обухватило главне државне механизме водећих земаља света.

Двадесетих година познати јеврејски банкар Пол Варбург (рођак јакоба Шифа) и низ других сличних шпекуланата позивају на стварање Уједињених Европских Држава. а тридесетих година подржавају план да се под једном владом уједини око 15 земаља са обе стране Атлантског океана. Касније, тек педесетих година, Пол Варбург је, на саслушању у познатој Комисији за иностране послове признао: „Последњих петнаест година мог живота биле су посвећене готово искључиво изучавању светских проблема. Ова истраживања су ме довела до закључка да главно питање нашег времена није можемо ли остварити 'Јединствени свег, већ да ли то можемо остварити мирним путем. Имаћемо Светску владу - свиђало нам се то, или не! Питање је једино да ли ће ова влада бити успостављена договором или путем освајања".⁶

⁶ Цит. по: Кеи, *Мировои заТовор. Нм-Порк. 1957. сцј*

Управо на иницијативу ових организација у структури тајне јудео-масонске власти догађају се дубоке промене. Упоредо с традиционалним масонским ложама ничу бројни затворени клубови и организације као „Ротари“ или „Лајонс“, који узимају на себе тајно управљање различитим сегментима друштва. У већини америчких држава и градова било који потези у политичком, социјалном и културном животу - без обзира на то да ли је реч о изборима за гувернере или градоначелнике, извођењу штрајка или одржавању веће уметничке изложбе - проучавају се и разрађују у одговарајућим затвореним организацијама и клубовима, а потом се представљају као израз друштвеног мњења. Таква закулисана власт је у многим случајевима моћнија и ефикаснија од оне која делује јавно.

Тајна јудео-масонска власт се интернационализује и задобија транснационални карактер. Из групе завереника она се преображава у свепрожимајућу владајућу структуру, у тајну светску елиту, која влада не само државама западног света, већ и знатним делом остатка човечанства.

Почетком седамдесетих година у светској завери се издвајају три основне мондијалистичке организације: Савет за иностране односе, Билдерберг група и Трилатерална комисија.

Све ове организације, као и јеврејска друштва масонске ложе које су их формирале, имају тајни, криминални, подривачки карактер. Њихови чланови су бирани међу високим делатницима тих истих јудејских и масонских организација. Око 60 одсто њих су Јевреји.

Власт светске завере изграђена је новцем међународних јеврејских банкара. Само у САД крајем осамдесетих година укупан јеврејски капитал превазилази вредност бруто-националног производа земље и достиже један трилион долара. Према подацима органа светске завере „Вол стрит журнала“, пет најкрупнијих инвестиционо-банкарских групација САД, које припадају Лемановима, Куновима, Лебовима, Голдманима и Саксима, располагале су са 23 одсто акција највећих компанија Сједињених Држава.

Јеврејске организације и појединци који припадају врху светске завере, плаћају велики новац политичарима и државним чиновницима, претварајући их у послушно оруђе своје воље. То се не чини само директном корупцијом, већ и кроз друге форме: дознаке за изборне кампање, несразмерни хонорари за предавања, јавне наступе и књиге, бесплатна путовања у разне земље света. У САД јеврејске организације обезбеђују око 60 одсто

предизборних фондова Демократске партије и око 40 процената Републиканске.

Криминални, подривачки карактер делатности чланова организација светске завере састоји се у томе што они, иако нису ни од кога изабрани, ни од кога овлашћени, покушавају да одлуче о судбини целог човечанства, сматрајући богатства наше планете својим власништвом. На прихваћеном правничком језику делатност чланова ових организација треба посматрати као преступничку заверу против човечанства. Образујући тајне, незаконите органе управљања, светска завера и њене вође се стављају насупрот народа и држава, замењујући националну власт транснационалном јеврејско-масонском завером. Нови светски поредак, који човечанству покушава да наметне тајна јудео-масонска власт, мало се по чему разликује од Хитлеровог плана за освајање света.

Постоји, међутим, најдубља заблуда да је светска завера некаква монолитна творевина којом се управља из једног центра. Заправо, њу чини низ групација које се међусобно боре за влас над човечанством. Чак се и међу масонским организацијама стално одвија непрекидна конфронтација између различитих редова и ритуала. А шта тек да се каже о организацијама које заступају интересе

конкурентних банкарских и финансијских групација, транснационалних корпорација, телевизијских компанија! Све ово замршено клупко закултисних организација повезује мржња према хришћанској цивилизацији (а пре свега Православљу) и заједничка страст ка богаћењу и профиту.

ИДЕОЛОГИЈА СВЕТСКЕ ЗАВЕРЕ

Идеологија светске завере рађала се на заседањима тајних јудејских организација и масонских ложа. Управо овде су разрађивани први пројекти светске владе, Лиге народа и Сједињених Држава Европе. „Није ли природно и нужно - писао је у јеврејском зборнику *Архив Израелите* Леви Бинг - формирати врховни трибунал који би разматрао опште ствари, жалбу једне нације на другу, који би доносио коначне одлуке и чија би реч била слово закона? Та реч је реч Бога коју је он изговорио најстаријим синовима, Јеврејима, и пред том речи треба да се поклоне сви млађи, то јест, сви остали народи."

Године 1867. јудејске и масонске организације формирају „Сталну међународну светску лигу." Њен секретар масон-Јеврејин Пасен разрађу-

је пројект формирања међународног трибунала који би доносио коначне пресуде у свим конфликтима међу појединачним народима.

Ова организација је дуго немо постојала у тишини масонских ложа. Због догађаја из Првог светског рата, њене идеје се активирају захваљујући труду председника савета Реда „Велики Исток Француске“, Корноа, који се 1917. обратио својој браћи с позивом: „Припремати Сједињене Државе Европе, формирати наднационалну владу чији ће задатак бити да регулише конфликте међу нацијама. Масонство ће бити агентура пропаганде за схватање света и општег благостања које носи Лига народа“. И на крају, 1927. године, на заседању Конвента „Мешовитог масонства“, било је изјављено да је „нежно свугде и у свакој згодној прилици, речима и делом сугерисати дух мира, који је погодан за стварање Сједињених Држава Европе, тог првог корака ка Сједињеним Државама Света.“

Сви пројекти за формирање Сједињених Држава Европа подразумевају одређену улогу јудејских и масонских организација. Племените идеје Новог завета замењују се расистичком идеологијом *Талмуда* и „Протокола сионских мудраца“. Мења се сама структура светске и националне политике. Њен главни руководилац постаје тајна закули-

сна власт која се заснива на ритуалима и традицији јудаизма и новцу међународних јеврејских банака. Центар доношења важних политичких одлука прелази од националних влада у руке јеврејских вођа и финансијера. Националне владе губе власт. постају њен други ешалон. Народи који ништа не сумњају сагињу главу пред резултатима њима туђе политике. Под паролата демократије и либерализма формира се дотле невиђено ропство, најжешћа политичка диктатура коју је већ сада могуће видети у „конструкцији јединствене Европе“ из деведесетих година.

Идеологија савременог мондијализма продужава логику и стил расистичке доктрине „Протокола сионских мудраца“ - успостављање светског господства представника „изабраног народа“ и поробљавање остатка човечанства.

Мондијалисти оперишу „магичним бројем“ 2000. године, када ће се, по њиховом мишљењу, на целој планети успоставити нови светски космополитски поредак. Тада неће, сматрају они, Светска влада само контролисати, већ ће и руководити свим сферама друштвене делатности, укључујући и религиозну.

Један од истакнутих делатника светске завере, члан Билдерберг групе, директор Европске бак-

ке за реконструкцију и развој, француски Јеврејин Жак Атали, написао је, по свему судећи, програмску књигу мондијализма *Линије хоризонта*. У њој он заступа нужност формирања „планетарне политичке власти." Нови светски поредак, или, како га Атали назива, „трговачки поредак", постаће универзалан 2000. године.

Атали открива три нивоа на којима светска завера покушава да господари човечанством, односно, говори о три типа поретка, „о три начина да се уреди насиље": „о светском поретку сакралног, о светском поретку силе, о светском поретку новца".

Садашњу етапу развоја мондијализма назива „трговачким поретком". У том поретку све се продаје и купује, а главна, универзална вредност, значи и у духовној сфери, јесте новац.

Нови трговачко-новчани светски поредак „стално тећи организовању једне универзалне форме светских размера". У њему се власт мери „количинском контролисаног новца, у почетку помоћу силе, затим помоћу закона":

Космополитизација човечанства један је од главних циљева светске завере. Као што пише Атали, „номадски живот ће постати виши облик новог друштва... одредиће стил живота, културни модел

и начин потрошње 2000. године. Свако ће носити са собом свој властити идентитет".

Под номадским животом Атали подразумева друштво људи који су лишени осећања према отаџбини, тлу, вери предака и који живе само због потрошње и забаве посредством телевизије и видео-екрана. „Номади" ће бити уређивани помоћу компјутерских мрежа глобалних размера. Свако номад ће имати специјалну магнетну картицу са свим подацима о себи, а пре свега о свом новчаном стању. И тешко оном ко „остане без новца и ко угрожава светски поредак, оспоравајући његов начин расподеле!"

"Човек (номад) као и предмет - пише Атали - налазиће се у сталном покрету, без адресе и стабилне породице. Са собом, или у себи самом, носиће оно у чему ће бити оваплоћена његова социјална вредност". тј. оно што ће у њега унети његови планетарни „васпитачи" који ће га упућивати тамо где нађу за сходно.

Према мишљењу Аталија, притисак на човека ће бити такав да ће му остати само један избор: „или се прилагодити друштву номада, или бити за њега искључен":

„Несталност (стварање илузорног света помоћу телевизије и видеа. - О.П.) - отворено говори

Атали - биће законита појава, а највиши извор жеље биће нарцизам (самозадовољство, самонаслађивање - О.П.). Тежња да се буде нормалан (типски, као сви остали -О.П.), биће покретач социјалне адаптације".

Већ данас делатници светске завере остварују глобалну контролу над човечанством. Највиша научно-техничка достигнућа се у рукама јеврејских вођа преобраћају у средства за стварање најсуровијег ропства и угњетавања у светској историји. Авангарда овог „посла" су САД. У овој земљи сваки житељ, од када се роди, постаје број у компјутерској мрежи. Сви подаци о њему се уносе у систем компјутерске обраде. Његов број је присутан у свим документима, потврдама и банкарским рачунима.

У првој етапи замишљено је да сви становници САД, а затим и других земаља, постану принудни власници пластичних картица са сталним бројем, који је кодиран под именом власника-кредитора. Име власника је сачувано у компјутерској мрежи, и док се власник користи датим му „пластичним" кредитом, компјутери ће водити стални обрачун његове куповне и кредитне статистике. Осим финансијско-кредитних операција, компјутери прикупљају и систематизацију информације о социјалном, професионалном, духовном,

етичком, религиозном, политичком, правном. моралном и образовном карактеру сваког човека који се родио и који живи на Земљи.

Председник Бил Клинтон је, наступајући на националној телевизији, демонстрирао такву картицу ТВ-гледаоцима, рекламирајући сене „необичне предности", не рекавши ништа о томе да ће она постати средство за контролу над човеком и његов електронски досије.

Замишљено је да се у следећој етапи у руку сваког човека утисне специјални електронски "чип" (биочип), на којем ће бити записана иста информација као и на пластичној картици. Ако је картицу могуће бацити или изгубити, са утиснутим биочипом то је неизводљиво. У било којем моменту могуће је открити где се човек налази. Сваки житељ Земље тако подлеже непрестаној и тоталној контроли. Биочипови ће се читавати помоћу скенера постављених на специјалним Земљиним сателитима који ће непрестано претраживати целу земаљску куглу и који ће бити у стању да контролишу сваког носиоца утиснутог „чипа". Истој таквој глобалној контроли биће подвргнуте телефонске линије и други системи комуникације.

Како се буде ширила пракса утискивања биочипова, они ће постајати једино средство плаћања.

Готов новац ће фактички бити потиснут. Сва куповина и продаја. плате и приходи. рачуни, оствариће се безготовинским путем помоћу биочипова. Човек који би избегао да му се утисне биочип, неће моћи ништа ни да купи, нити да прода. Ако се не потчини диктату господара жавота, биће осуђен да умре од глади.

Остварује се оно што је било предсказано у Апокалипси. Јован Богослов говори да ће доласком владавине Антихристове сви људи бити означени његовим печатом. „И учини све, мале и велике, богате и сиромашне, слободњаке и робове, да им даду жиг на десној руци њиховој или на челима њиховим. Да нико не може ни купити ни продати, осим ко има жиг, име Звијери или број имена њезина. Овдје је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звјери; јер је број... њезин 666" (Откр. 13,16-18).

Године 1997. влада Сад је објавила саопштење о својој намери да уложи 500 милиона долара у програм формирања опште компјутерске мреже. Претпоставља се да ће свака кућа у земљи имати компјутер прикључен на Интернет. Овај компјутер ће контролисати целу кућу и преко њега ће се обављати наплата свих услуга и плаћање пореза. Око 40 највећих компанија света (пре свега, америч-

ких) раде на пројекту биометричке картице. без које „кућни компјутер" неће моћи да функционише пошто ће бити контролисан од централног компјутера преко Интернета.

У сврху експеримената Стејт департамент. ЦИА и ФБИ Сједињених Држава ставили су на располагање сваком грађанину Мексика биометричку пластичну карту за регистровање приликом гласања. Затим ће оваква карта. очито, бити искоришћена за регистровање грађана САД.

Интернет се. као корисна информациона мрежа преобраћа у оруђе за потпуну контролу над личношћу појединца. Утискивање биометричке карте свим подацима о људском организму - болести и слабостима, страстима - учиниће могућим да човек претвори у оруђе за политичке и социјалне манипулације. Искусни специјалисти који би владали датом биометричком картом, наћи ће начин за деловање на човекове биолошке параметре. тај начин, човек постаје становник фиктивног света информатике, где се реалне чињенице потискују имагинарним представама и замислима. Истраживања показују да страст за Интернетом и виртуелном реалношћу представља начин да се побегне од насušних животних проблема, тешкоћа и брига, што, са своје стране, води психичким девијаци-

јама. Људи који су оболели од њих обично испољавају симптоме апстиненцијалне кризе карактеристичне за наркомане, чак и у случају да су на свега неколико дана лишени своје пасије.

САВЕТ ЗА ИНОСТРАНЕ ОДНОСЕ

Савет за иностране односе (СИО) највећа је организација светске завере која обједињује најутицајније људе САД и западног свега: бивше и садашње председнике, министре, амбасадоре, високе чиновнике, водеће банкарске и финансијере, председнике и руководиоце универзитета (укључујући водеће професоре), руководиоце у средствима масовних информација (укључујући водеће новинаре и водитеље), конгресмене, судије врховних судова, команданте оружаних снага у Америци и Европи, генерале НАТО-а, функционере ЦИА-е и других специјалних служби, службеника ОУН-а и главних међународних организација.

Савет за иностране односе је основан 1921. године од стране руководиоца јеврејских организација и масонских ложа САД који су учествовали на Париској мировној конференцији. Ови масонски конспиратори су трагали за новим форма-

ма деловања на народе света и јачања утицаја САД на светску политику.

Оснивачи СИО су јеврејски чланови „Друштва округлог стола“ које је у мају 1919. године у Паризу преобразено у Институт за међународне односе, са одсецима у Француској, Енглеској и САД. Последњи одсек је постао организациона основа Савета за иностране односе.

Формирање Савета за иностране односе као за кулисне политичке организације остваривало се паралелно са обликовањем структуре отворене међународне организације - Лиге народа.

Међутим, све до завршетка Другог светског рата улога СИО је била релативно ограничена - осећала се разбијеност и неповезаност у делатности јеврејских организација и масонских ложа. Тајне организације је раздирала озбиљна борба за власт и поделу утицаја. Осим тога, европски политичари су били обеспокојавани хегемонистичким претензијама САД. Ситуација се променила 1947. године јачањем хладног рата Запада против Русије. У том рату САД су преузеле позицију лидера. Захваљујући новим условима Савет за иностране односе се постепено преобразио у главни стратешки центар за вођење хладног рата против Русије. Управо у том периоду чланови Савета су постали многи ге-

нерали Пентагона и НАТО-а, агенти ЦИА-е и других специјалних служби. Иницијатива за наношење атомског удара по Русији разрађивала се међу зидовима СИО, а у његовим редовима били су најважнији челници и идеолози о подривачке делатности против наше земље: од Алена Далеса (председника СИО, 1946-1950. и раније 1933-1944, секретара СИО), Бернарда Баруха, Хенрија Моргентхауа до Хенрија Кисинџера (директор СИО 1972-1977) и Ричарда Пајпса. У хладном рату против Русије чланови Савета за иностране односе фактички су изједначавали националне интересе САД са државним интересима Западне Европе, везујући њену политику за хегемонистичке тежње Сједињених Држава.

Систем управљања овом мондијалистичком организацијом изграђен је по принципу корпорација: с једне стране - председавајући и вице-председавајући, с друге - председник и неколико вице-председника. Текуће послове обављају извршни директор и секретар са широким овлашћењима. Осим извршног директора, постоји читав низ обичних директора одговорних за одређене секторе посла (њих је више од 30 - дакле, исто толико и директора). У одређеним структурама издвајају се благајник и директор за научна истраживања.

Први председник Савета је био масон највишег степена - Д. Девис, а први директори су били веома познати јеврејски политичари као П. Варбург, О. Кан, И. Бауман, В. Шепардсон, Б. Геј (истовремено секретар), П. Крават. Од 1933. године овог последњег је на месту секретара заменио будући оснивач и директор ЦИА-е Алан Далес, који је још од 1927. године заузимао положај једног од директора СИО.

Потоњи развој Савета за иностране односе пролази у знаку звезде Алена Далеса који постаје кључна фигура у организацији посла и метода деловања: Објединивши положаје секретара и једног од директора, Далес је од 1944. године потпредседник, а од 1946. до 1950. председник СИО. Чак и када је прешао на положај директора ЦИА-е Далес није напустио своје директорско место у Савету све до смрти. Будући потпредседник савета, Алан Далес, без знања СССР-а, води преговоре о сепаратном миру с представницима фашистичке Немачке, рачунајући да ће се с њима договорити о заједничкој борби против руског народа. Непосредно после рата, када је већ био председник, Далес, на једном од заседања Савета, проглашава нову доктрину о подривачкој делатности против Русије.

„Завршиће се рат. некако ће све доћи на своје место. Ми ћемо уложити све што имамо, сво злато, сву материјалну помоћ и ресурсе на обраду и заглупљивање људи.

Људски мозак, људска свест су способни за промене. Посејаћемо тамо хаос и неприметно ћемо им заменити праве вредности лажним и натерати их да верују у све лажне вредности. Како? Наћи ћемо своје истомишљенике, своје помоћнике у самој Русији.

Ова трагедија огромних размера ће се одвијати у етапама, када ће доћи до пропасти најнепокорнијег народа на земљи, до коначног и неповратног гашења његове самосвести. Из литературе и уметности ћемо, на пример, постепено искоренити њихову социјалну суштину, одучићемо уметнике, уништићемо им спремност да се баве представљањем, истраживањем оних процеса који се одвијају у дубинама народних маса. Литература, позориште, филм - сви ће приказивати и славити најниже људске страсти. Ми ћемо на све начине подржавати и уздизати такозване уметнике који ће почети да усађују и утвљују у људску свест култ секса, насиља, садизма, издајништва - једном речју, сваке неморалности. У управљању државом изазваћемо хаос и неред...

Час и моралност биће исмејавани и никоме неће бити потребни, претвориће се у остатак прошлости. Просташтво и безобзирност, лаж и обмана, алкохолизам, наркоманија, животињски страх једних пред другима и бестидност, издајништво. национализам и непријатељство међу народима. све ћемо то усађивати лукаво и неприметно...

На тај начин ћемо разарати покољење за покољењем... Бавићемо се људима од дечачких, младичких година, увек ће нам главна ставка бити младеж, разараћемо је, чинити неморалном, искварити. Направићемо од њих шпијуне, космополите. Ето, тако ћемо то обавити".⁷

Од педесетих година нова кључна фигура СИО постепено постаје Дејвид Рокфелер. Директор СИО од 1949. године, потпредседник од 1950. председавајући од 1970, рокфелер израста у главну јуристичку фигуру целе светске завере, располажући влашћу о којој нису сањали чак ни амерички председници. Власт и утицај Рокфелера ширили су се како се ширила делатност светске завере — путем стварања нових мондијалистичких организација — Билдерберг групе и Трилатералне комисије.

Рокфелер је 1962. године одржао на Харвардском универзитету јавно програмско предавање

⁷ Правда. 11.3, 1994.

„Федерализам и слободни светски поредак“. у којем се залагао за стварање Светске државе којом би управљала једна федерална влада. У својим поставкама ослањао се на идеје америчких „очева-оснивача“ који су прокламовали „универзални принцип“ на основу којег је могуће сјединити читав свет у једну целину.

Средином осамдесетих година Дејвид Рокфел, као председавајући, и лорд Вилсон, као председник СИО, замењени су новим фигурама. Председавајући СИО постаје познати јеврејски индустријалац и друштвени делатник П. Питерсон, а председник - познати масон Џ. Свинг (од 1993. године ово место заузима коментатор „Њујорк Тајмса“, Јеврејин Лесли Гелб). Сам Рокфелер, као и до тада, остаје сива еминенција свих мондијалистичких структура, координирајући и усмеравајући њихову делатност.

Око 60 одсто свих чланова и 80 одсто руководилаца Савета за иностране односе чине лица јеврејске националности. Практично сви чланови СИО припадају масонским ложама или Ротари клубовима.

У Савету нема хришћанских свештеника, али зато има велики број рабина, на пример Херцберг (синагога Емануел), Л. Левивелд, А. Шнејер (по-

часни председник Светског јеврејског конгреса) а такође председник Сионског дома за пензионере, Л. Суливан. Једно од истакнутих места у Савету заузима глава светске јеврејске масонске ложе „Бнај-Брит“, Хенри Кисинџер. Одлуке у корист Израела и јеврејских организација аутоматски се и преко реда штанцују од стране руководства СИО. Као што говоре сведоци, заседања Савета за иностране односе по карактеру учесника личе на заседања Светског јеврејског конгреса.

У Савет за иностране односе данас улази целокупна политичка, економске и културна елита САД. Заступљене су све највеће транснационалне корпорације Запада: „Денерал Моторс“, „Боинг“, „Денерал Електрик“, „Крајслер“, „Ксерокс“. „Кока-Кола“, „Џонсон енд Џонсон“, „Доу кемикал“, „Шел“, „ИБМ“, „Локид“, „Шеврок“, „Проктор енд Гембл“, „ИТТ“, „АТТ“, „Тексако“, „Дипон“, „Ексон“. „Мекдонел Даглас“, „Кодак“. „Леви Штраус“, „Мобил оил“; а такође и практично све највеће банке и финансијске групације.

Под апсолутном контролом СИО налази се главни регулатор финансија Западног света - Систем федералних резерви и Њујоршка берза фондова. Сви руководиоци Система федералних резерви су чланови Савета за иностране односе и ре-

довно подносе извештај пред челницима Савета. Банку федералних резерви Њујорка, заправо Систем федералних резерви и његове главне делове - у Бостону, Атланти и Кливленду - воде највиши функционери СИО.

Универзитете и научне установе у Савету представљају њихови руководиоци и водећи професори. Посебно значајну улогу у раду Савета имају универзитети, као што су Колумбијски, Харвардски, Јелски, Стенфордски. Калифорнијски, а такође и Масачусетски институт за технологију.

Савет за иностране односе потпуно контролише сва водећа средства информисања, а пре свега телевизију. Чланови Савета су руководиоци Сиен-ена, Ен-би-сија, Си-би-еса, „Слободне Европе", "Њујорк Тајмса", „Њузвика", „Вашингтон Поста", „Ју-Ес-Њуз енд ворлд рипорта". „Кришчен сајенс монитора", „Ридерс дајџеста", „Тајма", „Вол-стрит џорнала", „Форин аферса", „Асошијетед преса", а такође великих издавача и Асоцијације америчких издавача.

Штаб савета за иностране односе налази се у Њујорку, на углу 58. и 68. улице, у згради која носи име познатог масонског делатника Харолда Прата. Преко пута штаба светске завере налази се руски (бивши совјетски) конзулат.

БИЛДЕРБЕРГ ГРУПА

Настанак Билдерберг групе везан је, пре свега, за покушај јеврејско-масонске Европе да на неки начин ограничи претензије САД на руковођење целокупном светском политиком, што је на себе преузео Савет за иностране односе састављен првенствено од Американаца. С друге стране, амерички политичари радо су прихватили учешће у Болдерберг групи. будући да су рачунали да ће активније и непосредније утицати на европске „властодршце". Стварни оснивачи Билдерберг групе биле су америчке специјалне службе. На њихову иницијативу је 1948. године настао Амерички комитет за уједињење Европе, чији је председавајући био У. Донован (некадашњи руководилац Управе стратешких служби), а заменик председавајућег - А. Далес (директор ЦИА). У спреси са њим радио је и други активни амерички шпијун - Д. Рацингер. кога су у дипломатским круговима називали „сивим кардиналом". Он је био генерални секретар Европског покрета, преко њега је ЦИА пребацивала новац за подривачку делатност у Европи.⁸

Користећи се каналима и великим финансијским средствима ЦИА-е, Рацингер је успео да за-

8 Eringer R. The Global Manipulators...Pentacl Books 1980, p. 19-20

добије подршку многих утицајних људи у Европи, попут холандског принца Бернхарда, који се није устезао да сарађује са ЦИА. Фактички, прво заседање Билдерберг групе било је одржано захваљујући Рацингеру, који је имао велику улогу у тој организацији све до смрти, 1960. године.

Али, наравно, праве газде Рацингерове били су на заседању присутни Дејвид Рокфелер, Дин Раск, председник Рокфелеровог фонда Х. Хајнц, председник Фонда Карнеги Д. Џонсон, председник Корпорације Барух Д. Колмен. Овом заседању присуствовало је укупно 80 људи. У првим документима Билдерберг групе говори се о изградњи новог међународног поретка и о остваривању планова дугорочне спољнополитичке делатности Запада према СССР-у и земљама Трећег света.

Чланство као такво не постоји у Билдерберг групи. Свако заседање одржава се у другачијем саставу. Ипак, формиран је костур, Актив ове групе, која обухвата 383 припадника од којих су 128, или трећина, Американци, а остали - Европљани. Премда су последњи добили могућност да учествују у припреми важних политичких одлука, највише је од оснивања Билдерберг групе профитирала јудео-масонска елита САД. Она у овој групи има политички најзрелију организацију: 42 пред-

ставника председничког апарата, Министарства одбране. Стејт департмента и других органа власти САД, 25 представника најкрупнијих корпорација, банака и пословних кругова. 54 представника америчких универзитета, средстава информисања и друштвених организација масонског типа („тинк тенкс“). Фактички, руководилац Билдерберг групе, као и Савета за иностране односе, јесте Дејвид Рокфелер, формални председавајући - Британац Лорд Карингтон. Осим тога, група има двг „почасна генерална секретара“: једног за Европу и Канаду, другог за САД.

Штаб Билдерберг групе налази се у Њујорку, у просторијама Фонда Карнеги.

Група заседа у потпуној тајности, састав се формира искључиво по личном позиву, датум њихових сазива се не оглашавају у штампи. Организацију и обезбеђење заседања обезбеђује она земља на чијој се територији окупљају билдерберговци - тако су почели да их називају по имену хотела „Билдерберг“ у холандском граду Остербеку где је у мају 1954. године одржано прво заседање Групе.

Сваки састанак Билдерберг групе, без обзира на потпуну тајност, изазива велико интересовање светског мњења. Немогуће је сакрити долазак у

једно место великог броја познатих људи међу којима су - председници, краљеви, принчеви, канцелари, премијери, амбасадори. банкарни, руководиоци највећих корпорација. Тим пре, што сваки од њих долази са целом свитом секретара, куvara, конобара, телефониста и телохранитеља.

На састанку Билдерберг групе у јуну 1997. године, који је одржан у летовалишту Ренесанс Пајн поред града Атланте (САД), разматрало се формирање три административна центра Светске владе: европског, америчког и тихоокеанског. Сваки пут, без обзира на тако значајан догађај, „слободна и демократска“ телевизија и штампа Запада ни су пружале о овом догађају никакву информацију, што јасно сведочи о томе ко плаћа ову „слободу“.

ТРИЛАТЕЛАРНА КОМИСИЈА

Формирање Трилателарне комисије (1973) повезано је са јачањем супарништва између управљачке елите Запада и растуће економске моћи Јапана. Када су шездесетих година били позвани на нека заседања Савета за иностране односе, јапански политичари и банкарни поставили су питање заступања својих интереса у светским закулисним круговима

Узимајући у обзир ове нове факторе, после разматрања у Савету за иностране односе, светска завера доноси одлуку о стварању организације која би балансирао интересе разних група јудео-масонске елите света. У вези са овом одлуком, Дејвид Рокфелер је наложио пољском Јеврејину Збигњеву Бжежинском да формира структуру нове организације, која би објединила највише политичке и пословне лидере Запада.

Продужавајући линију таквих русофоба, као што су П. Варбург, А. Далес, Д. Рокфелер, Х. Кисинџер, Збигњев Бжежински је постао наредни идеолог „Новог светског поретка“.

Бжежински се 3. марта 1975. године огласио с програмским чланком у часопису „Њујорк магазин“, у којем је изложио свој план успостављања Новог светског поретка. „Морамо признати - изјавио је - да свет данас тежи јединству које смо тако дуго чекали... У почетку, ово ће се дотаћи. пре свега, економског светског поретка.“ Масонски конспиратор је образлагао нужност лидерства светске завере која ће, преко Међународног монетарног фонда и Светске банке, деловати на економију планете. „Морамо изградити механизам глобалног планирања и дугорочне прерасподеле ресурса (у корист Западног света - О.П.)“. Управо је

ово усмерење постало главно у делатности Трилателарне комисије.

Трилателарна комисија је била формирана из три дела - Западноевропског. Северноамеричког (САД и Канада) и Јапанског. Према броју чланова најбројнији је био Северноамерички, који се састојао од 117 људи (без Канаде), од којих су 32 били представници америчког председника, Стејт департмента, Министарства одбране и Конгреса САД. Нарочито бројно (са 47 чланова) биле су представљене америчке корпорације и банке.

Из Јапана су у Трилатералној комисији учествовала 84 члана, пре свега. представници водећих јапанских корпорација („Мицубиши", „Тојота", „Тошиба", „Сони" и др.) и банака.

Највеће европске делегације Трилатералне комисије су биле италијанска (26 људи), француска (22), Немачка (21), енглеска (19). Несразмерно својој величини била је представљена Белгија (26 људи). Најмање 30 одсто чланова Трилателарне комисије чинили су Јевреји.

Закулисне одлуке које су доносили чланови Трилателарне комисије постале су својеврстан закон за политичаре свих западних земаља. Као што је писао амерички сенатор Б. Голдвотер, Трилатерална комисије Дејвида Рокфелера јесте „најнови-

ја међународна кабала", механизам да се политичари САД подреде интересима међународних банака.

Већ од првих година постојања Комисија је демонстрирала своју политичку моћ, објавивши на једном од својих заседања кандидатуру Џимија Картера за председника САД. Заједно са Саветом за иностране односе, Комисија је мобилисала финансијска средства највећих банака, ставила у покрет све медије који су јој потчињени и на тај начин остварила Картеров избор за председника.

Штаб Трилатералне комисије се налази у истој згради у којој је и штаб Билдерберг групе — у пројекцији Фонда Карнеги.

Године 1996. обишао сам зграде у којима се налазе штабови Савета за иностране односе, Билдерберг групе и Трилатералне комисије. Запрепастила ме је ледена атмосфера која влада крај њих, гвоздени, нељудски поредак, дисциплиновано многобројно обезбеђење које пресеца сваки покушај да се уђе у „света места" светске завере. Моје молбе да добијем некакво обавештење о делатности ових организација наишле су на нејасне, напамет научене одговоре кратко подшишаних младих који су ме подсећали на бојовнике фашистичког Рајха.

СВЕТСКИ ФОРУМ („ФОНД ГОРБАЧОВА“)

Успешнији сам био у личном упознавању друге закулисне организације — Светског форума (Фонда Горбачова). Штаб ове организације се налази на Западној обали САД, у Сан Франциску. Настављајући своја истраживања из географије организација светске завере, прошетом сам улицом са карактеристичним називом Масонска (Masonic street), која ме је одвела на обалу Тихог океана, где, међу сеновитим палмама на територији бивше војне базе САД Президио, од 1992. године фонд Горбачова, који је 1995. године добио ново име - Светски Форум, подривачки ради против народа света.

Формирање и даљи развој ове организације непосредно су повезани са делатношћу како најкрупнијих мондијалистичких структура - Савета за иностране односе, тако и државних установа и специјалних служби САД.

Одлука о формирању Фонда Горбачова донета је на заседању Савета за иностране односе. Установљењу овог Фонда претходила је сложена процедура. На самом крају 1991. године два члана Савета за иностране односе Д. Харисон и А. Восбринк добили су задатак да формирају специјалну

организацију која би служила као покриће за подривачку политику САД на територији бивших република СССР-а. Ова организација је добила назив Међународна асоцијација за инострану политику и регистрована је од стране Агенције САД за међународни развој као приватна непрофитабилна установа „која доприноси прелазу на демократију и тржиште бивших совјетских република“. Делатност Асоцијације сводила се на организовање хуманитарних транспорта у Русију и Грузију. Преко ове „асоцијације“ Министарство одбране САД је, својим војним авионима, упутило у Русију из складишта Пентагона производе, лекове, одећу и униформе који су били расходовани. Под маском ових акција, користећи се тиме што терет који су носили авиони није контролисан, а људи који су долазили овим летовима пропуштани без виза и контроле, ЦИА и војна шпијунажа САД пребацили су у нашу земљу велики број нових агената и специјалне технике.

После три до четири месеца од формирања Асоцијације Д. Харисон и А. Восбринк добили су дозволу бившег председника СССР-а Горбачова да формирају Фонд под његовим именом. Нова организација је никла на основу персонала те исте Међународне асоцијације за инострану политику.

Током две године обе организације - и Асоцијација и Фонд - постоје као сијамски близанци са два лица, али под једним руководством.

После формирања Фонда, Горбачов је путовао по САД, где је наступао пред многобројним аудиторијумима, изјављујући да са падом СССР-а свет ступа у квалитативно нову етапу развоја. Разарање Руске цивилизације означило је победу нове глобалне цивилизације. Догађа се замена старе парадигме историјског развоја новом.⁹

Горбачов се сусрео с председницима САД, Бушом, Реганом, Картером, Никсоном, бившим државним секретаром САД, Шулцом. Приликом сусрета с председником Реганом, Горбачов га је уверавао да ће учинити све да се успостави „нова интегрисана глобална цивилизација“, којом се управља из једног центра. По свој прилици, управо на овим сусретима били су дефинисани одређени задаци и етапе формирања јединствене Светске Владе и потпуног потчињавања човечанства вођама јудео-масонске цивилизације.

У јесен 1993. године Фонд Горбачова, како руски, тако и амерички, заједно с Фондом Рацива

⁹ Овај говор је Горбачов одржао у Фултону, у оном истом Вестминстерском колеџу у којем је 1946. године Черчил објавио крсташки поход против Русије. У самој чињеници оваквог наступа било је нечег ритуалног. (Радни документи Светског форума).

Гандија, одржао је серију међународних заседања, на којима су разматрани кораци које је нужно предузети током „историјског периода прелаза“ од цивилизације старог типа ка интегрисаној глобалној цивилизацији. Управо је фонд Горбачова (САД) те исте 1993. године поставио питање о нужности формирања међународне организације која ће узети под своју контролу све религије света - такозване Организације уједињених религија.

План за успостављање глобалне контроле над човечанством остварује се под маском „Пројекта глобалне безбедности“ који је лансирао Фонд Горбачова. Овај пројект, који прокламује неспорне истине о изградњи света без ратова и конфликта, предвиђа снажно јачање власти наднационалних међународних организација, а пре свега НАТО-а. Фактички, у слабој закамouflуираном облику потпуна контрола над човечанством се, према пројекту Фонда Горбачова, предаје у руке САД и њихових савезника у Северноатлантском пакту.

Није чудо што је „Пројект глобалне безбедности“ био одобрен од Савета за иностране односе 19 октобра 1994. године. Тада СИО уједно доноси одлуку о преобразовању Фонда Горбачов (САД) и Међународне асоцијације за инострану политику, који ма је на челу био Д. Харисон, у једну нову мондија-

листичку структуру - Светски Форум (СФ). Формирајући ту нову структуру, светска завера као да легализује идеју јединствене Светске државе и Светске владе. Пред Светски Форум се поставља задатак етапног кретања ка изградњи „глобалне државе“ и „интегрисаног глобалног управљања“, а такође и припрема светског јавног мњења за прихватање „прогресивности“ и „нужности“ ових корака.

На првој конференцији Светског форума, која је одржана у септембру 1995. године у Сан Франциску (САД), учествовали су многи представници Савета за иностране односе, Билдерберг групе. Трилатералне комисије, као и чланови многих масонских ложа. Символично је то што је заседање Светског форума одржавано у великој конференцијској сали главног масонског храма Калифорније. Карта за учешће на конференцији (пет дана) коштала је 5 хиљада долара (укључујући храну и хотел). У говорима познатих представника светске завере, као што су Џорџ Буш, Џејмс Бејкер, Збигњев Бжежински, Михаил Горбачов, Маргарет Тачер, Тед Тарнер, Карл Саган, Џон Денвер и многих других, стално су се чуле речи „Нови светски поредак“, „Светска влада“. „Глобално управљање“. Тако, на пример, један од главних теоретичара светске завере, Збигњев Бжежински је изјавио да „глобализација светског

управљања није акт добре воље или жеље, већ неизбежан процес“, који је нужно контролисати. У циљу контроле над овим процесом је и формиран Светски форум. Сам Горбачов је на овој Конференцији прогласио еру нове цивилизације. У својој књизи *У потрази за новим начелом: развој нове цивилизације*, која се појавила на дан отварања Конференције, он је изјавио да је „дошло време да се развија интегрисана глобална политика“.¹⁰

Горбачов износи идеју о „консензусу“ између будуће Светске владе и националних држава. Предлажући овима да одустану од свог суверенитета у корист међународних закона, који би свим становницима Земље диктирали „заједничка веровања, вредности, стандарде, начин живота“ а које ће формулисати група светских лидера. Горбачов предлаже да се изабере 100 људи „новатора - мислилаца“ које он назива „Глобални труст мозга“ или „Савет мудраца“, који би се сваке године окупили у Президијуму у циљу управљања глобалним процесима човечанства. Бивши генерални секретар ЦК КПСС предлаже да се састави Повеља Земље - Бил¹¹, о правима Планете по којој ће морати да живе сви становници Планета.

10 Internet (Media Bypass. 1-800-4-BYPASS)

11 Енгл.: *bill* - нацрт закона, законски предлог (Прим. Прев).

Многа заседања Конференције су имала строго затворени карактер. Представници штампе и обични посетиоци на њима нису имали приступа. У нарочито тајној атмосфери одржавани су састанци о питањима, као што су одустајање од либералног прилаза у регулисању бројчаног стања становништва Земље и смањивању природних ресурса, поједностављивање начина живота, а такође о прерасподели светског богатства. Иза затворених врата представници јудео-масонске цивилизације одлучивали су на који начин да се смањи становништво Земље, као „вишак“ популације не би смеао процвату становништва западних земаља. Разматрајући питање прерасподеле богатства, лидери светске завере нису били заокупљени проблемима слабо развијених држава, и нису тежили да са њима поделе богатства која је Запад добио као резултат експлоатације Трећег света, већ су тражили нове ттутеве и изворе неправедне грабежи, имајући у виду, пре свега, ресурсе бивших совјетских република.

Последњег дана Конференције међу најзначајнијим присутним представницима светске завере - Бушом, Тачеровом и Горбачовим - развила се дискусија о улози ОУН и будућем „глобалном управљању човечанством“. Из ове дискусије је проис-

тицало да светску заверу не задовољава садашње стање ОУН, јер се састав њених делегата формира према националном кључу а државе-учеснице упућују своје делегате према сопственом нахођењу. Знатан део представника држава-чланица ОУН није потчињен диктату светске завере и склон је да доноси самосталне одлуке које одговарају њиховим националним интересима. Светска влада која изражава само став земаља јудео-масонске цивилизације, тежи да ограничи моћ ОУН, преображавајући је у технички апарат за спровођење у живот одлука које су донели закулисни властодршци света. Тако је Маргарет Тачер на конференцији 1995 године отворено изјавила да најважније светске проблеме не треба остављати на разматрања ОУН - њих ће решавати нова, за ово погоднија организација.¹² Покрећући питање о Светској влади, делатници светске завере не намеравају да положи у њену основу принципе ОУН о правичном представљању националних снага свих земаља. Они теже формирању наднационалног органа који би имао право да поништи државни суверенитет сваке земље и да примени војну силу против непокорних. Према плановима чланова Светског форума, персонални састав Светске владе неће одређивати на-

¹² Исто.

роди наше планете, већ ће се одређивати на тајним заседањима таквих мондијалистичких структура, као што су Билдерберг група, Савет за иностране односе и Трилателарна комисија.

Светска завера користи ОУН као технички инструмент за утицај на слободне народе света. На конференцији Светског форума био је одобрен Програм за регулисање броја становника света који спроводи Светска банка ОУН, заједно са Владом САД. Главни циљ тог програма је - обезбедити знатно смањење наталитета у земљама које не припадају јудео-масонској цивилизацији. Овај програм обухвата око 100 земаља света и предвиђа најразличитије мере - све до принудне стерилизације мушкараца и жена. Један од најодговорнијих за спровођење овог нехуманог програма јесте директор Светске Банке Џејмс Волфенсон, утицајна личност светске завере, директор Финансијског комитета „Фонда Рокфелер“, један од челника Билдереберг групе и члан Савета за иностране односе.¹³

Следећа конференција Светског форума прошла је, такође, без нарочитог публицитета почетком октобра 1996. године на истом месту, у Сан Франциску. Њу је отворио члан Савета за иностра-

¹³ The ASAP Report, september, 1995, p. 1-4

не односе, један од руководиоца међународне јеврејске масонске ложе „Бнај-Брит“, председник корпорације Карнеги, Дејвид Хамбург.

Проблем формирања Светске владе и глобалног управљања темељно је разматран у оквири-ма такозване Стратешке иницијативе Светског форума. У рефератима рабина Херцберга, сенатора из САД Кренстона и бившег главнокомандујућег Снага стратешке намене САД Батлера, постављала су се питања о нужности изградње „нове архитектуре глобалне безбедности“, коју су они схватили као обезбеђење услова за паразитско егзистирање јудео-масонске цивилизације на рачун природних ресурса целог човечанства, и као гушење отпора земаља Трећег света које не желе да прихвате такав светски поредак. Изричући најбоље жеље о разоружању, чланови Светског форума су имали у виду једнострано разоружавање армија оних влада које не желе да се потчине диктату САД и других западних земаља. Изнет је предлог да се преко ОУН спроведе међународни закон о забрани продаје оружја и стратешких компоненти оним земљама у којима се „нарушавају права човека“ или се на власти налазе „диктаторски режими“. Рабин Херцберг, бивши вице-председавајући Светског јеврејског конгреса, напустио је са иницијативом „Пове-

ља људских дужности. која се, у суштини, своди на поклоњење космополитским вредностима Западног света. односно на негирање хришћанских основа и патриотизма.

Општа духовна криза човечанства на Светском форуму 1996. године није разматрана као рушење хришћанске цивилизације од стране јудео-масонског света, већ као супротстављање већег дела човечанства покушајима да му се наметну космополитске вредности и другачији начин живота. У саопштењима филозофа религије С. Кина, М. Палмера и већ поменутог представника светске завере Д. Хамбурга, западни систем вредности, заснован, пре свега, на јудејској култури. постављен је као једина референтна тачка за цело човечанство, а свако супротстављање томе као застарели, реакционарни поглед на живот.

С. Кин је, на пример, предложио Светском форуму овакво решење еколошког проблема планете Земље: „уколико смањимо становништво Земље за 90 процената. неће бити људи који би наносили еколошку штету“. Овај предлог је био дочекан бурним аплаузом присутних.

Најважнија карактеристика свих конференција које је одржавао Светски форум била је њихова антихришћанска усмереност. Представници свет-

ске завере су демонстрирали свој негативни однос према Завету Исуса Христа. Хришћански поглед није био изнесен ни у једном од саопштења. У многим наступима доминирали су погледи представника религије „Новог доба“ (Њу еџ), која је, у суштини. сатанистичко-пантеистичко учење блиско атеизму.¹⁴ Већина говорника демонстрирала је сатанистички комплекс „градитеља Вавилонске куле“, декларишући се за „истине“ религије будућности у којој неће бити места Заповестима Спаситељевим, већ само лагодна представа о Богу космополите-бизнисмена захваћеног страшћу за гомилањем богатства по цену патњи и чак смрти великог дела човечанства.

Елита следбеника религије „Новог доба“, којој припада и сам председник Светског форума Харисон, била је на конференцији ове мондијалистичке организације заступљена на Западу тако познатим именима, као што су музичар "Новог доба" Џон Денвер, глумци Ширли Мек Лејн и Денис Вивер, писац (углавном сатанистичко-мистичке књижице о сеоби душе) Д. Чорпа, оснивач Института Еса-лем М. Марфи, футуролог Џејмс Нејсбит, дирек-

¹⁴ Светском форуму 1995. године присуствовао је епископ-социјалиста Дезмонд Туту (Јужна Африка). Међутим, он уопште није протествовао против идеологије религије "Новог доба" која је диктирала тона на Конференцији.

тор Института за мир Р. Милер, челник Дианотичке секте Барбара Хабард.

Представник религије „Новог доба" Џон Денвер фактички је отворио Прву конференцију, изводећи, заједно са дечијим хором, ритуалну песму у духу „Новог доба". О свим главним питањима „њуејцовци" су водили главну реч: о регулисању броја становника Земље говорио је гуру-филозоф С. Кин, а водећи говорници на Конференцији су били В. Харман (председник Института за духовне науке, гуру психоделичне наркоманије шездесетих година), Д. Шиген и М. Марфи.

Почетком 1997. године потпуно је уобличена структура органа управљања Светског форума. Генерално руковођење преузео је председник Харисон и председавајући управе Горбачов. поред кога је било 17 копредседавајућих и Савет од 10 чланова. Поред ових руководећих органа, постојали су Међународни координациони савет од 44 члана и Координациони савет Сан Франциска од 16 чланова. Оперативно управљање организацијом је обављао Директоријум од 14 чланова. Целокупни састав руководства Светског форума износио је 10 људи, што је очито мистички број за Горбачова, будући да је већ на првој конференцији ове организације управо он говорио о нужности формирања

Светског труста мозгова, или „Савета мудраца" од 100 чланова.

Ко је, дакле, ушао у „Савет мудраца" који су формирали светска завера и Михаил Горбачов?

Копредседавајући су били чланови Савета за иностране односе, и то: бивши државни секретар САД Џејмс Бејкер, Мерион Еделман, члан Билдербург групе, бивши премијер Холандије Руд Луберс, члан Трилатералне комисије, бивши премијер Јапана Јасахиро Накасоне, удовица премијера Израела Леа Рабин, удовица издајника арапског народа Анвара Ел Садата. Џехан Садат и један од стубова космополитског информативног система, члан свих могућих структура светске завере, Тед Гарнер.

У састав Директоријума, осим већ поменутих чланова Савета за иностране односе Џ. Харисона и А. Восбринка, ушли су С. Донован (председник Института Есалема, „Нови век"). Џ. О'Нил (председник Центра за обнову руководства), Т. Рабин (председник информационе корпорације „Фокус медија"), Б. Седлих (председник корпорације „Рејчел").

У Савет су, поред председавајућих Светског форума, ушли и тако познати представници светске завере, као што су чланови Савета за иностране односе: бивши представник већине у Сена-

ту САД (1998-1994) Ц. Мичел и бивши сенатор (1969-1993) А. Кренстон, председник Америчке академије наука Б. Албертс, футуролог и писац Ц. Нејсбит.

У међународном координационом савету су се издвајали чланови Савета за иностране односе: Л. Браун (председник „Ворлд воч институт“), Ф. Мастер (председник фонда Горбачов у Холандији), С. Рајнсмит (председник фирме „Рајнсмит енд асошијетс“), А. Вилар (директор часописа „Латин Американ бизнис рипортс“), В. Велч (главни уредник часописа „Ворлд тајмс“).

На тај начин „мудраци“ „Савета мудраца“ Горбачовљевог Светског форума били су представници светске завере, а пре свега Савета за иностране односе. што није остављало сумње да је реч о мондијалистичком карактеру и задацима ове организације. То потврђује и састав спонзора Светског форума, међу којима су такве глобалне масонске структуре као што су Фонд Рокфелер, Фонд Карнеги, Фонд за глобално друштво, Фонд Натан Камингс, телевизијска компанија Си-ен-ен-а, такође, и корпорације чији челници улазе у састав светске завере: „Шеврон“, „Донсон енд Донсон“, „Пакард“, „Продици“. „Оксидентал петролеум“, „Бри-тиш ервејз“ и други.

НОМЕНКЛАТУРА СВЕТСКЕ ЗАВЕРЕ И ЊЕН САСТАВ

Укупан број припадника четири главне организације светске завере износи, по мом прорачуну, најмање 6 хиљада људи. То су чланови Савета за иностране односе, Трилатералне комисије, Бил дерберг групе и Светског форума.

Међутим, било би нетачно све ове људе убрајати у Светску владу. Наше истраживање показује да тих људи, међу 6 хиљада, нема више од 500, то су они који чине врхушку свих претходно наведених организација, у чијим је рукама огромна моћ у доношењу глобалних одлука на плану међународне политике, економије и културе.

Осталих 5500 испуњава две важне функције: прво, они су својеврсни свет при Светској влади; друго, они су инфраструктура тајне власти и утицаја закулисне светске владе у свим сферама живота човечанства.

Наравно, круг агената светске завере кудикамо је шири. Он не обухвата само чланове главних мондијалистичких организација, већ и многих других структура (да се не говори о тајним јеврејским организацијама попут „Бнај-Брита“, и масонским лажима), које су оформили или које контролишу ле-

латници светске завере. Таквих агената који спроводе утицај у свету има десетак хиљада. Само у САД постоје десетине организација које су блиске светској завери. Међу њима треба нарочито поменути Фонд Карнеги, Фонд Рокфелер, Брукингс институт, Асоцијацију Кисинџер, Фонд Азија. Аспен институт, Центар за међународну политику, Центар за међународни политички развој, Асоцијацију за инострану политику, Хадсон институт, Амерички национални институт, Амерички институт за предузетништво, Савет за међународни развој.

Светска завера је формирала својеврсну управљачку номенклатуру, ефикаснију и флексибилнију него она коју су успоставили јеврејски болшевици у СССР-у. Појединац који доспева у састав једне од организација светске завере обезбеђује себи високу политичку или професионалну каријеру за читав живот. У зависности од околности, он се премешта из фотеље директора банке у фотељу председника корпорације или неког специјалног фонда. Њега подржавају на изборима за парламент. Он постаје водећа личност синдиката или уредник неког часописа или телевизијске куће. На пример, члан Савета за иностране односе, Л. Бренкомб, директор Универзитета Харвард прелази касније на место директора корпорације „Мо-

бил оил", а током времена заузима високи положај у влади. Џ. Киркленд с положаја директора Савета за иностране односе прелази у фотељу председника синдикалног удружења АФР - КПП. Уосталом, у многим случајевима руководиоци организација светске завере заузимају, поред ових положаја, и високе дужности у политици или бизнису. Тако је Џ. Берк истовремено директор Савета за иностране односе и директор корпорације ИБМ.

Најутуцајнији посланици светске завере су они који се истовремено налазе у све три основне организације - Савету за иностране односе, Билдербург групи и Трилатералној комисији. Таквих је свега 23. а међу њима су - Дејвид Рокфелер. Хенри Кисинџер. Збигњев Бжежински. Бил Клинтон. Џејмс Кориган, Лорд Винстон. Роберт Макнамара.

Око 150 људи светске завере налази се истовремено у двама организацијама. Међу њима је, на пример, добро познати Џорџ Сорос (члан БК и СИО),а такође и председник познате компаније Сиен-ен Вајат Џонсон (члан СИО и ТК).

Чланови организација светске завере су главни резервоар за избор номенклатуре руководећег састава међународних организација. Сви високи представници САД и западних земаља у ОУН при-

падају светској завери. Својсврсни комесар светске завере увек је, поред Генералног секретара ОУН. на положају његовог заменика. и то је обично члан Савета за иностране односе (средином деведесетих година то је био Дик Торнбург).

Чланови светске завере високог ранга предводе ГАТТ, Међународну организацију за трговину и цене (Питер Сатерленд, члан БК и ТК), Светску банку (Џејмс Волфенсон, члан БК и СИО), Међународни монетарни фонд, Европску банку за реконструкцију и развој. Под њиховом контролом су Међународни суд у Хагу и Нобелов комитет. Разбијањем словенске државе Југославије под видом миротворачке делатности бавио се Торвалд Столтенберг, руководилац комисије ОУН. члан Билдерберг групе и Трилатералне комисије.

Антисловенска, антируска, антиправославна усмереност светске завере, која се јасно испољила од самог почетка рада њених организација, формирала је целу „школу“ закулиских политичарусофоба. Сви амбасадори САД у нашој земљи су, без изузетака, били поборници хладног рата против Русије и залагали су се за цепање СССР-а. Сви они, почевши од идеолога Џорџа Кенана и Аверела харимана, били су чланови Савета за иностране односе. Активни учесници тајног подривачког

рата против наше земље у годинама „перестројке“ били су амерички амбасадори Џејмс Метлок (члан БК и ТК). Томас Пикеринг (члан БК и СИО), Роберт Штраус (члан СИО), Строуб Талбот (директор СИО, члан ТК). Да и не говоримо о надалеко познатим архитектама подривачке делатности против Русије, као што су Збигњев Бжежински, Џорџ Сорос, Ричард Пајпс, Дмитри Сајмс.

Из бивших социјалистичких земаља чланови главних организација светске завере су пољски министар иностраних послова Анджеј Олеховски (Билдерберг група) и бивши преседник СССР-а Михаил Горбачов (Трилатерална комисија). Међутим, његово чланство у овој организацији трајало је релативно кратко. Светска завера која га је подстакла на издају отаџбине, ипак, није исувише веровала издајнику. Садашње учешће Горбачова у мондијалистичким структурама (осим Светског форума, у којем има кључну улогу) своди се на функцију консуланта. Такву улогу имају и Горбачовљеви саборци на рушењу СССР-а Едуард Шеварднадзе, Александар Јаковљев, Гаврил Попов, Анатолиј Собчак, Генади Бурбулис и њима слични. Међутим, њихово време је прошло.

Данас нарочиту улогу у активностима мондијалистичких организација игра нова кохорта аге-

ната Запада и издајника отаџбине. Међу њима су, пре свега, људи са двоструким руско-израелским држављанством. До недавно такав статус су имале све кључне фигуре Јељцинове криминално-космополитске владе - бивши премијер Сергеј Киријенко, заменици премијера Чубајс. Њемцов, Уринсон; министри Јасин, Лифшиц, Березовски, а такође и многи други високи чиновници руског Белог дома. Ови људи, испуњени патолошком мржњом према Русији и бескрајном страшћу за стицањем, осећају се у нашој земљи као мисионари „изабраног" народа и зато се понашају попут израелских окупатора у Палестини. Карактер њихове мисије је познат из „Протокола сионских мудраца" и не захтева посебно објашњење.

У ХРИСТУ БРАТЕ И СЕТРО!

Прочитај и добро размисли о духовном стању своје бесмртне душе. Удвостручи животну пажњу на савесно испуњавање јеванђелских заповести Христових. Стопирај све греховне заблуде телесне своје природе. Свесрдно чини милостињу ближњима својим који су у невољи.

Недељом и празником у Светом храму на Светој Литургији са највећом пажњом обавезно буди. Једном речју:

Клечи, пости, Бога моли и своје ближње воли. Умножи и подај другоме. Господ ће те наградити за то.

САДРЖАЈ

Светска влада од реда илумината до Друштва округлог стола.....	3
Идеологија светске завере.....	17
Савет за иностране односе.....	26
Билдерберг група.....	35
Трилателарна комисија.....	38
Светски форум („Фонд Горбачова“).....	42
Номенклатура светске завере и њен састав.....	57